

փութան իբր զսատանայ: Ձի սատանայ որ հակառակն է խաղաղութեան՝ պղտորեցոյց զմաքրական միտս քո ձգել զքեզ յուսահատութիւն իբրու բարձի թողի զքեզ արարեալ, զի փորձութեան տագնապդ ի վերայ ենաս եւ կամի միտեցուցանել առ ինքն անարգել զԲարձրրեալն՝ թէ ո՞ր է պահպանողական քո աջ, զի ետուր զիս ի փորձութիւն փորձողին, եւ քան զկարն իմ կարի զիս փորձեցեր ի տագնապ ընչիցս ապուելոյ: Արդ յիշեա՛ զՅորն որ է գլուխ փորձանակրաց, եւ ոչ ցուցանեմ քեզ զնահատակս եւ զկուսանս եւ զճգունս նոցա որք ներկեցան արեամբ անձանց իւրեանց՝ թողլով զամենայն ստացուածս եւ զընտանիս եւ զփառս աշխարհիս, նաեւ զանձինս իսկ ուրացան վասն ստանալոյ զկեանսն յաւիտենականս: Քանզի Յորն այն ոչ թէ միայն ստացուածք՝ այլ եւ տուն եւ զաւակք եւ թագաւորութիւն եւս չքացաւ, մերկացաւ եւ որպէս զանոք թարմատար եւ տառապեալ ոչ միայն, այլ ասէ սատանայ ընդ Տէր. Առողջ է անձամբ եւ անցաւ, վասն որոյ տակաւին պաշտէ զքեզ: Ուստի էառ հրաման փորձիչն տառապեցուցանել յախտ բորոտութեան, զի իբրեւ զկոճղ անկեալ լայր հեծեծանօք, կարօտիմ գերեզմանի եւ ոչ հասանեմ, տառապիմ աշխատեալ եւ զի՛նչ գործեցից: Ձինչ այսու զառաքեալսն՝ մերկ եւ բոկ շրջեալ խօսէին զվկայութիւնս Տեառն առաջի թագաւորաց եւ ոչ ամաչէին, որովք լցաւ երկիր բարբառովք նոցա եւ մինչեւ ի ծագս աշխարհի եղեն խօսք նոցա ճգամբք եւ նեղութեամբ, տակաւին պատահէին փորձութեանց աշխարհի. ի վերայ այսր ամենայնի ըստ որում գանկատի Պօղոս թէ Տուաւ ինձ հրեշտակ սատան կռփել զիս: Տե՛ս, սիրելի, եթէ աւեսս ինձ՝ Ձի՞նչ կայ մեզ ընդ սուրբսն գերազանց, այլ քեզ տաց պատասխան թէ եւ նոքա ի մերմէ գոյուութենէ եւ ի զարմէ հողեղինաց էին. եւ մեք ոչ ելաք